

Mělník, 5. září 2021

14.neděle po sv.Trojici – křest Jáchym Strádal

Preludium		(Pašková)
Píseň :	161,1 „Tebe, Bože, chválíme...“	
Vstup :	Žalm 8	(Karnolt)
Pozdrav, přivítání, vysvětlení		(Erdinger)
Píseň :	614 „Vzdávám ti, Bože, chválu svou...“	
Modlitba		(Erdinger)
1.Čtení :	Skutky 2:14 + 22-24 + 36-39	(Šestáková)
Píseň :	459 „Bože náš, Otče náš, do ruky tvé s důvěrou klademe teď štěstí své...!“	
Kázání :	Žalm 127:3-5 „ <u>Hle, synové jsou dědictví od Hospodina...Blaze muži...</u> “	(Strádal)
Interludium		(varhany – Pašková)

Křest:

Apostolicum + Vyznání rodičů, kmotrů a shromáždění		(Erdinger)
Ustanovení křtu		(Strádal)
Pokřtění a požehnání		(Strádal)
Píseň :	681 „Bud' Bohu sláva, dík i čest a pozdravení!“	

Vyslání dětí do NŠ ??? (????)

Sv. večeře Páně :	Modlitba – vyznání vin, slovo milosti	(Erdinger)
Píseň :	683 „Spolu lámejme chléb na kolenou...!“	(Karnolt)
Vysluhování		
Píseň :	398 „Aj, jak jsou milí tvoji příbytkové...“	(Pašková)
Otče náš...		
Propuštění, dobrořečení		(Erdinger)
Píseň :	Sv. 372 „Víru nám dej...!“	(Karnolt)

Slovo k dětem a učitelům NŠ a PP + požehnání pro ně + modlitba (Erdinger)

Píseň : Sv.346 „Tvoje, Pane Kriste, dobrota...“ (Karnolt)

Oznámení :		(Erdinger/Karnolt)
Přímluvná modlitba		(Erdinger)
Poslání :	Efezským 6:1-4 + 10-17	(Šestáková)
Požehnání :		(Erdinger)
Píseň :	419 „Mocný Bože při Kristovu zachovej nás spásy slovu...“	

Postludium (Pašková)

Kázání:

1. „Tak se vám to přece povedlo, bratře vikáři...“ x DAR, SVĚŘENSTVÍ (rodina, svatba...)
2. Život jako hra? – (Schola ludus J.A.K. + Absit violentia rebus...) – VYVOLENÍ...
3. BLAZE – muži, každému, TOBĚ = bude s tebou dobře...

1. **„Tak se vám to přece povedlo, bratře vikáři...“** – jako dnes slyším nadšené sestry ve Vrchlabí, jak mi při vycházení po bohoslužbách, kde se hlásilo, že se nám narodila po dvou syncích cérečka (zde přítomná Gabriela, dnes již sama matka dvou dcer...) – nadšeně gratulují... x Už tehdy jsem z toho byl poněkud zmaten... cítil jsem se neprávem obviněn (byť v tomto případě pozitivně), byl jsem v tom nevinně – a i biblicky mi to přišlo nepřipadné – Znal jsem již tehdy dobře i ten Žalm 127...
 - a. Když ho pozorně čteme, vychází to vlastně přesně naopak – tak se vám to tentokrát NEPOVEDLO... neboť tu je psáno o SYNECH – dcery jako by se nepočítaly... Ale fuj... Ale vážně, ono to tak tehdy asi skutečně tak bylo. Dcery, dívky, ženy měly svou – mnohem větší než dnes, v našich emancipovaných časech – hodnotu a důstojnost, ale DOCELA JINOU a JINAK a JINDE. A mají dodnes, (O tom my, pyšní otcové dcer něco víme...) - byť toho ty namnoze pošetilé, nešťastné emancipační snahy moho pošramotily a o mnohou krásu a jedinečnost současné dívky a ženy připravily. (Ale do tohoto tématu bych dnes nerad zabředl...)
 - b. Tedy: NE – „...se nám/vám to povedlo...“, nýbrž byli jsme obdarováni. Nezaslouženě. Nezáleželo, nezáleží a NEMÁ záležet na nás. V tom jsou současné POKUSY NA LIDECH podlehnutím velkému pokušení, jehož důsledky jen stěží kdo dokážeme domyslet, či si představit.
 - c. Avšak ani to ještě není docela správná formulace, postoj, vyznání: DAROVANOST, vědomí o tom, že jsme dostali – ty druhé, včetně příležitostí, sil, schopností atd. atd. – to je velmi důležitý základ pro víru.
2. Jde to však ještě o něco dál: SVĚŘENSTVÍ = „*Jdi na vinici **MOU** dnes a dělej...!*“ = to rozpoznává a raduje se z toho a žije z toho víra, to je projev obrácení, to jsou předpoklady NOVÉHO ŽIVOTA v Kristu. (= křest nemluvněte x dospělého) = Heidelberský katechismus – nejnámější asi v podání autora Broučků Jana Karafiáta:
 - a. **„Mým jedinkým potěšením v životě i ve smrti jest to, že nejsem sám svůj, nýbrž že jsem svého věrného Spasitele Ježíše Krista, jenž mne svou drahou krví ze všech mých hříchů vykoupil, a tak mne sobě ostříhá, že bez vůle Otce mého nebeského ani vlásek s hlavy spadnutí mi nemůže, ano mně vše, děj se, co děj, ke spasení sloužiti musí. Protože mne svým svatým Duchem ujišťuje, že mne jednou k sobě pojme; zatím pak ve mně den ode dne upřímnější žádost vzbuzuje, abych již ostatní čas života svého Jemu ke cti trávil.**
 - b. PRO BOHA = smyslem, cílem života a všeho, co v něm máme k dispozici, smíme užívat – není ABY NÁM/MNĚ BYLO DOBŘE !!! Nýbrž aby BOHU BYLO DOBŘE. Aby On na tom vydělal, Jemu tu vše patří. Pro něj, „na něj, děláme. To jsou souřadnice KRÁLOVSTVÍ. Těžko se nám to dnes už představuje. Bohužel. A pak máme takovou řadu problémů, které bychom neměli... kdyby...
 - c. A přece tu žalmista opakovaně zpívá: BLAZE – muži, každému, tobě – postřehli jste? Škoda, že jsme si nezvykli mít s sebou v kostele svou Bibli...
 - d. Ano, je to tak - ale to rozhodující, prvořadé, určující není to NAŠE, nýbrž JEHO. A že ho známe jako dobrého Pána, hospodáře – „Hospodina“, víme, že to dělá tak, že i nám je při tom nejlépe, když se věci mezi námi, v našich životech, v naší práci, v našich vztazích – dějí tak, jak se to Jemu líbí, jak si to On přeje.
 - e. „Milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému:“ – ne těm, kdo Boha znají, kdo s ním umí zacházet, kdo si umí vymodlit... Ta zdánlivě jemná nuance, avšak v podstatě naprosto zásadní a podstatná hrana je – jestli mi jde o mé dobro, mé blaho – a protože to je zrovna k dostání u Hospodina, jdu tam a posou-

chám jej. x Milujícímú jde o DOBRO, ČEST, SLÁVU, RADOST Boží. To znamená prakticky, že – jako onen skvělý muž JÓB – neodvrátí se od Hospodina, když ten mu právě přestane žehnat a nepůjde svá dobra a svá blaha shánět jinam, nejlépe hned ke konkurenci....

3. ŽIVOT JAKO HRA? - „Schola ludus“ – „Absit violentia rebus omnia sponte fluent“ – J.A.Komenský
- Vlastně jsem měl původně připraveno, promyšleno své osobní přemýšlení - podobenství o sportu... Mám? Smím se do toho pustit? I s tím rizikem, že tím budu pro mnoho z vás nesrozumitelný, nudit? x Ale co, zkuste si, když vám to nebude sedět, doplnit to, co budu říkat, do jiného, vám vlastního nebo aspoň bližšího kontextu, souřadnic...
 - Ze střídačky na plac = trenér tě vybral, rozhodl, že právě tobě svěří ten jedinečný úkol = kdo má jít kopat tu penaltu? – Dal ti důvěru.
 - Je to velká čest, ale zároveň odpovědnost. Příležitost vyhrát, uspět, získat slávu, čest, (ve sportu třeba i ty prachy) nebo prostě amatérsky – tu radost z vítězství (navíc zástupně, pro ostatní) x nebo taky ne, nebo taky PROHRÁT a zkazit to i ostatním.
 - Hrál jsem celý život volejbal – to je hra na chybu, rozhodující míče, které rozhodnou všechno... A jeden to může zkazit všem ostatním.
 - Výchova SVĚŘENCŮ = motivy a cíle? Tady to přirovnávání bude možná nejvíc kulhat, skřípat...
 - Jistě ne PRO PRACHY, ani jen PRO SLÁVU. V životě to je ještě významnější: „*Jdi na vinici MOU a dělej..!*“
 - Pokazit se dá všechno... i ten zdánlivě nebo i reálně nejjednodušší úder, míč – neskutečné věci jsem zažil...
 - Nebezpečné usnutí na vavřínech... x vytrvalost navzdory, která se vyplatila... to jsou body a góly v oslabení... mančaft, který to má snazší se také snadno rozhádá... = klid, svrchovanost, věřit si, nenervovat, ale důsledně se soustředit a nevzdávat žádný míč... Nemožné se může stát... („Ať každý stojí, kde má stát a plní službu svou, kdo v mále věrný nebude, odplatu vezme zlou...“
 - A přitom SI i dobře zahrát, pobavit se, potěšit se, unavit se x v životě? Věrná služba, práce, která mě baví, ale hlavně taková, o níž jsem opravdu přesvědčen, že má dobrý smysl, že neškodí. PRODAT se, zaprodat se – dělat pro prachy, výdělek, výhody něco, o čem pochybuji nebo dokonce i vím, že to ubližuje, že to není čisté – to se hrubě nevyplatí. (A nejhorší je, že to i dlouho nebývá poznat, cítit...o to hlubší a horší je proměna, devastace člověka – s J.A.Komenským – upadá do nečlověka...)
4. Umíte si to představit? – Byli jste vybráni, dostali jste důvěru, právě vám svěřil Pán ten krásný, náročný úkol – **ABYSTE se MU postarali o tohoto človíčka**, kterého vám svěřil. – a nejen vám, ale i nám – i Tobě, sestřičko Emo Zuzano !! + A vybavil ho vším potřebným pro splnění poslání, plánu, který s ním má. (Stejně tak jako vás...)
- Máme/Máte se MU o něj postarat, být mu k dispozici, jak jen to nejlépe dokážete, ABY MOHL NAJÍT svou cestu a Boží plán pro něj a úspěšně je naplnit.
 - (Nechcete se mne teď určitě ptát, co že to je za plán, cestu, misi – že ne? = Kdybych to věděl, tak vám to určitě řeknu, nebojte se... Ale až tak jednoduché to zase v životě nebývá...)

- c. Znalci Písma a ti, kdo se už někdy také začetli do Žaltáře, asi postřehli, že jsem teď vlastně vlastními slovy a obrazy, podobenstvími přeříkal to, co je v tom 127. Žalmu a v těch nejbližších kolem něj...
5. BLAZE – muži, každému, TOBĚ = bude s tebou dobře...
- a. Nuže – SYNEČKU, a všichni vy, SYNCI A SYNEČCI, co už jste otcové... a nebo co ještě budete (Deo volente) otcové – i vy, na nichž se již plní to skvělé zaslíbení, že smíte „VIDĚT SYNY SVÝCH SYNŮ“ – ať je vám blaze !!! – Návod i doporučení k tomu máte k dispozici... Jistě i mnohou radu a zkušenost můžeme posdílet (ale netlačit na pilu... zpravidla si každý musí stejně svoje boule udělat a odbolet sám... – No, i když... není to vlastně docela škoda ???
- b. Když vám dnes chceme, milí Strádalíci, žehnat a dosvědčovat Boží vyvolení a Jeho povolání a jeho milost a lásku, z níž k tomu vše potřebné připravuje, abyste byli plodnými ratolestmi, přirostlími k tomu vinnému kmeni pravému... („*Já jsem ten vinný kmen pravý a vy jste ratolesti...*“ – Jan 15) dovolím si teď uzavřít slovy evangelia – jak je zaznamenal apoštol Jan:
- c. **ČTI: Jan 15:5-11 !!!**
- d. (+ 3.Janova 4 = „Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě.“)